

حرکت

شماره ۷ - بهار ۱۳۸۰

ص ص ۱۱۷ - ۱۱۱

مقایسه تأثیر تمرین ذهنی و روش آموزش سنتی بر مهارت پرتاب آزاد بسکتبال دانشجویان پسر دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد

حمید فروغی پور - دکتر ناصر بہپور

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد - استادیار دانشگاه رازی کرمانشاه

چکیده

از بین تعداد ۵۰۰ نفر دانشجوی پسر دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد که در نیمسال دوم ۱۳۷۹-۱۳۷۸ درس تربیت بدنی عمومی را اخذ کرده بودند، تعداد ۶۰ نفر به طور تصادفی ساده انتخاب و مجدداً به صورت تصادفی ساده به سه گروه ۲۰ نفری تقسیم شدند. هر سه گروه در ابتدای کار در پیش آزمون شرکت کردند. سپس مقرر شد گروه اول هیچ گونه فعالیت خاصی انجام ندهد و گروه دوم به مدت ۱۸ جلسه، هفت‌های سه جلسه و هر جلسه به مدت ۱۵ دقیقه مهارت پرتاب آزاد بسکتبال را عملأً تمرین کند و گروه سوم به مدت ۱۸ جلسه، هر هفته سه جلسه و در هر جلسه ابتدا ۵/۷ دقیقه به صورت تصویرپردازی ذهنی در محیطی آرام و نیمه تاریک پرتاب آزاد بسکتبال را در خیال تمرین کنند و سپس ۵/۷ دقیقه دیگر عملأً به تمرین مهارت پرتاب آزاد بسکتبال پردازنند. در مورد تمرین ذهنی از روش "هیک من" (برای تصویرپردازی ذهنی) و به منظور امتیازدهی مهارت پرتاب آزاد بسکتبال، از تست استاندارد شده ایفرد استفاده شد. پس از پایان مرحله اجرایی از هر سه گروه پس آزمون به عمل آمد. برای تجزیه و تحلیل آماری از آزمون معنی دار بودن تفاوت بین دو گروه همبسته و تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون توکی استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد هر چند که گروه تمرین جسمانی به نسبت گروه غیرفعال پیشرفت کرده بود، اما گروه سوم که مهارت را هم به صورت ذهنی و هم به صورت جسمانی تمرین کرده بودند، به طور معنی داری حتی نسبت به گروه تمرین جسمانی پیشرفت حاصل کرده بود.

واژه‌های کلیدی

تمرین ذهنی، بسکتبال، دانشجو، تمرین و پرتاپ آزاد.

مقدمه

روان‌شناسی ورزشی دریچه‌ای نو بر دنیای ورزش است که می‌توان برای ارتقای سطح مهارت‌ها از آن بهره برد. یکی از مفاهیم مهم در روان‌شناسی ورزشی، استفاده از شیوه‌های آموزش ذهنی برای ارتقای عملکرد ورزشکاران در مهارت‌های ورزشی است. تصویرپردازی ذهنی ابزار بسیار مفیدی برای کلیه ورزشکاران است، چراکه می‌تواند در کاهش اضطراب، پرورش مهارت‌های مختلف تکنیکی، افزایش تمرکز حواس و اعتماد به نفس مورد استفاده واقع شود. روان‌شناسان ورزش اغلب از شیوه‌های تصوری برای افزایش احتمال اجرای موفقیت‌آمیز استفاده می‌کنند و آگاهی ورزشکاران به اهمیت تمرینات روانی و استفاده از آنها احتمال پیروزی ایشان را در مسابقات بیشتر خواهد کرد. تمرین ذهنی، تمرینی است که با حداقل امکانات و حتی بدون مربی و حریف قابل اجراست و بسیاری از مربیان و ورزشکاران سطح بین‌المللی در برنامه خود از این تمرین بهره می‌برند. تصور براین است که تمرین یک مهارت در ذهن، می‌تواند بر اجرای عملی و جسمانی آن مهارت تأثیر مثبت بگذارد. این مفهوم با نظریه روانی - عصبی - عضلانی همخوانی دارد. شواهد اصلی برای حمایت از این نظریه توسط ادموند جاکوبسن^۱ (۱۹۳۲) ارائه شده است. او گزارش داد که تصور خم کردن ساعد، انقباض اندکی در عضلات خم‌کننده ایجاد می‌کند و این انقباض قابل اندازه‌گیری است. ام. جی. آرنولد^۲ (۱۹۶۴) نیز مشاهده کرد زمانی که به شخص گفته می‌شد "تصور کن که از جلو یا عقب افتاده‌ای"، حرکات مختصری در همان جهت در شخص ایجاد می‌شد.

درباره آزمایش این تفکر که تصویرسازی ذهنی در عضله تحریک الکتریکی پدیدید می‌آورد، ریچارد سواین^۳ (۱۹۸۰) الکترودهایی را به عضلات پای اسکی بازی وصل کرد تا بینند تصور پایین رفتن از یک تپه چه تأثیری روی عضلات دارد و سر دیگر الکترودها را به یک الکترومیوگراف که می‌توانست فعالیت الکتریکی ماهیچه‌ها را با حساسیت بالا ضبط کند، وصل کرد. وی مشاهده کرد که الگوهای الکتریکی عضلات اسکی باز در مرحله تصویرسازی ذهنی تقریباً نزدیک الگوهای الکتریکی عضلات

اسکی باز در هنگامی است که واقعاً در حال اسکی است.

این تحقیق با هدف بررسی تأثیر تمرین ذهنی بر تعداد پرتاب‌های آزاد بسکتبال صورت گرفته است. بدین منظور از بین تعداد ۵۰۰ نفر دانشجوی پسر دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد که در نیمسال دوم ۱۳۷۸-۱۳۷۹ درس تربیت بدنی عمومی را اخذ کرده بودند، تعداد ۶۰ نفر به طور تصادفی ساده انتخاب و مجدداً به صورت تصادفی ساده به سه گروه ۲۰ نفری تقسیم شدند. هر سه گروه در ابتدای کار در پیش‌آزمون شرکت کردند. سپس مقرر شد گروه اول هیچ گونه فعالیت خاصی انجام ندهد و گروه دوم به مدت ۱۸ جلسه، هفته‌ای سه جلسه و هر جلسه به مدت ۱۵ دقیقه مهارت پرتاب آزاد بسکتبال را عملاً تمرین کند و گروه سوم به مدت ۱۸ جلسه، هر هفته سه جلسه و در هر جلسه ابتدا ۵/۷ دقیقه به صورت تصویرپردازی ذهنی در محیطی آرام و نیمه تاریک پرتاب آزاد بسکتبال را در خیال تمرین کنند و سپس ۷/۵ دقیقه دیگر عملاً به تمرین مهارت پرتاب آزاد بسکتبال بپردازنند. در مورد تمرین ذهنی از روش "هیک من" (برای تصویرپردازی ذهنی، و به منظور امتیازدهی مهارت پرتاب آزاد بسکتبال)، از تست استاندارد شده ایفرد استفاده شد.

اهداف

هدف کلی

هدف کلی این تحقیق بررسی تأثیر تمرین ذهنی بر تعداد پرتاب‌های آزاد گل شده بسکتبال است.

اهداف اختصاصی

تعیین میزان تأثیر ۱۸ جلسه تمرین جسمانی بر تعداد پرتاب‌های آزاد گل شده بسکتبال؛
تعیین میزان تأثیر ۱۸ جلسه تمرین ذهنی و جسمانی بر تعداد پرتاب‌های آزاد گل شده بسکتبال؛
مقایسه میزان تغییر تعداد پرتاب آزاد گل شده بسکتبال؛
مقایسه میزان پیشرفت تعداد پرتاب‌های آزاد گل شده بسکتبال پس از ۱۸ جلسه و تمرین جسمانی با ۱۸ جلسه تمرین ذهنی و جسمانی و با گروه غیرفعال.

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه‌هایی که در این تحقیق مورد آزمایش قرار گرفتند عبارتند از:

- ۱- بین تست اولیه و پایانی گروه کنترل (گروه غیرفعال) اختلاف معنی داری وجود ندارد.
- ۲- بین تست اولیه و پایانی گروه تمرین جسمانی اختلاف معنی داری وجود ندارد.
- ۳- بین تست اولیه و پایانی گروه تمرین ذهنی و جسمانی اختلاف معنی داری وجود ندارد.
- ۴- بین تست پایانی گروه غیرفعال با گروه تمرین جسمانی و گروه تمرین ذهنی - جسمانی اختلاف معنی داری وجود ندارد.
- ۵- بین تست اولیه گروه غیرفعال با گروه تمرین جسمانی و گروه تمرین ذهنی جسمانی اختلاف معنی داری وجود ندارد.

روش تحقیق

روش تحقیق از نوع پژوهش های نیمه تجربی است. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان پسر دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد است که در نیمسال دوم ۷۸-۷۹ واحد تربیت بدنی عمومی را اخذ کرده‌اند. به همین منظور از این ۵۰۰ نفر ۶۰ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب و در سه گروه ۲۰ نفری جایگزین شدند. برای جمع آوری اطلاعات از "تست استاندارد شده ایفرد در مورد پرتاب آزاد بسکتبال" و همچنین روش تمرین ذهنی "هیک من" استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از «آزمون معنی دار بودن تفاوت بین میانگین های دو گروه همبسته» و «آنالیز واریانس ANOVA» استفاده شد.

نتایج و یافته های تحقیق

با توجه به نتایج و اطلاعات حاصل از گروه ها، میانگین و انحراف معیار قد، وزن، سن ، تست اولیه و تست پایانی سه گروه در جدول ارائه شده است.

یافته های تحقیق نشان می دهد که :

- ۱- میانگین امتیاز های تست اولیه و پایانی گروه اول (گروه غیرفعال) با ۹۵ درصد اطمینان اختلاف معنی داری وجود ندارد. از این رو فرض صفر (H_0) یعنی این فرض که بین میانگین تست اولیه و پایانی گروه اول اختلاف معنی درای وجود ندارد، پذیرفته می شود و این بدان معناست که وضعیت گروه اول از نظر امتیاز های کسب شده در پرتاب آزاد بسکتبال در تست اولیه و پایانی تفاوت چندانی با هم نداشته است.

جدول میانگین و انحراف معیار قد، وزن، سن، تست اولیه و پایانی سه گروه

گروه سوم (تمرین ذهنی- جسمانی)		گروه دوم (تمرین جسمانی)		گروه اول (غیرفعال)		گروه ها
میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	داده های آماری
۲۶/۸	۴/۰۷۲	۲۵/۲۵	۲/۱۲۴	۲۹/۳	۶/۶۵	سن
۱۷۵/۴	۷/۸۵۰	۱۷۲/۵	۷/۰۳۷	۱۷۴/۰۵	۵/۹۲۵	قد
۶۹/۷	۹/۲۴۰	۶۸	۹/۶۶۳	۷۱/۸	۱۱/۵۵۶	وزن
۱۴/۲	۱/۰۱۷	۱۳/۹	۲/۴۹	۱۴/۹۵	۲/۲۸۲	پیش آزمون
۲۱/۱۰۰	۲/۰۸۱	۱۸/۳	۳/۲۴۶	۱۵/۴۰	۲/۳۲۸	پس آزمون

۲- بین میانگین امتیازهای تست اولیه و پایانی گروه دوم (گروه تمرین جسمانی) با ۹۵ درصد اطمینان اختلاف معنی داری وجود دارد. از این رو فرض صفر (H_0) یعنی این فرض که اختلاف معنی داری بین میانگین تست اولیه و پایانی گروه اول وجود ندارد، رد می شود بنابراین می توان نتیجه گرفت که دانشجویان گروه دوم که پرتاب آزاد بسکتبال را به صورت جسمانی تمرین کرده اند، در مقایسه با قبل پیشرفت قابل توجهی داشته اند.

۳- بین میانگین امتیازهای تست اولیه و تست پایانی گروه سوم با ۹۵ درصد اطمینان اختلاف معنی داری وجود دارد. بنابراین فرض صفر (H_0) یعنی این فرض که اختلاف معنی داری بین میانگین تست اولیه و پایانی گروه سوم وجود ندارد، رد می شود و این بدان معناست که دانشجویان گروه سوم که پرتاب آزاد بسکتبال را به صورت ذهنی و جسمانی توأم تمرین کرده اند، نسبت به قبل پیشرفت چشمگیری داشته اند.

۴- بین میانگین امتیازهای تست پایانی سه گروه با ۹۵ درصد اطمینان اختلاف معنی داری وجود دارد، از این رو فرض صفر (H_0) مبنی بر اینکه اختلاف معنی داری بین میانگین تست پایانی سه گروه وجود ندارد، رد می شود. با توجه به یافته های بعدی مربوط به آزمون توکی، چنین مشخص می شود که گروه دوم (تمرین جسمانی) نسبت به گروه اول (غیرفعال) پیشرفت داشته است، اما گروه سوم (تمرین ذهنی و جسمانی) علاوه بر پیشرفت قابل توجه نسبت به گروه اول، نسبت به گروه دوم از نظر آماری

پیشرفت چشمگیر و معنی داری داشته است. بنابراین معلوم می گردد که تمرین ذهنی و جسمانی به طور توأم نتیجه بسیار بهتری حتی نسبت به تمرین جسمانی صرف به بار آورده است.

۵- بین میانگین امتیازهای تست اولیه سه گروه با ۹۵ درصد اطمینان اختلاف معنی دار وجود ندارد، بنابراین فرض صفر (H_0) یعنی این فرض که اختلاف معنی داری بین میانگین امتیازهای تست اولیه سه گروه وجود ندارد، قبول می شود و این بدان معناست که وضعیت افراد هر سه گروه در بدو شروع تمرینات با هم تفاوت چندانی نداشته است. این امر بیانگر همگنی گروه هاست که بر قوت نتایج آزمون می افزاید.

بحث و نتیجه گیری

بیشتر تحقیقاتی که در مورد تمرین ذهنی و مهارت های ورزشی انجام شده است، نشان دهنده وجود رابطه معنی دار بین تمرین ذهنی و مهارت های ورزشی بوده است. نتایج تحقیق حاضر نیز نشان داد که تمرین ذهنی در اجرای مهارت پرتاپ آزاد بسکتبال توفیق بیشتری نصیب ورزشکار می نماید. با توجه به شباهتی که در نتایج تحقیقات مختلف و از جمله این تحقیق مشاهده می شود، می توان با اطمینان بیشتری این نکته را پذیرفت که تمرین ذهنی در مهارت های ورزشی و بخصوص پرتاپ آزاد بسکتبال مؤثر است، از این رو با اعتماد بیشتری می توان از تمرین ذهنی در برنامه های تمرینی تیم های ورزشی استفاده کرد. مربيان و معلمان ورزش می توانند در برنامه خود تمرین ذهنی را نیز بگنجانند تا از یک سو کار خود را تنوع بخشدند و کسالت ناشی از تمرینات جسمانی یکنواخت را در ورزشکاران کاهش دهند و از سوی دیگر در یک زمان معین به نتایج بهتری برسند. به ویرژه مربيان تیم های بسکتبال می توانند در تمرین مهارت پرتاپ آزاد که گاه در تعیین نتیجه بازی نقش اصلی را دارد، از برنامه ترکیبی تمرینی ذهنی و جسمانی به نسبت مساوی استفاده کنند و از یک فاصله زمانی مشخص، بهره بیشتری ببرند.

منابع و مأخذ

۱. جی بال. استفان و موریس . تونی. "مروزی بر آموزش ذهنی در ورزش". ترجمه شکوه نوابی نژاد، انتشارات کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۳.
۲. دلاور، علی. "روش های آماری در روان شناسی و علوم تربیتی". انتشارات دانشگاه

پیام نور، ۱۳۷۱.

۳. فراست.ب. دیوید. "روان‌شناسی ورزشی". ترجمه عیدی علیجانی، مهوش نوربخش، انتشارات سازمان تربیت‌بدنی، دفتر آموزش و تحقیقات، ۱۳۶۶.

۴. مالتز، ماکسول. "روان‌شناسی تصویر ذهنی". ترجمه مهدی قره‌چه داغی، انتشارات شباهنگ، ۱۳۷۲.

۵. مارتنز، راینر. "روان‌شناسی ورزشی". ترجمه محمد خبیری، انتشارات کمیته ملی المپیک، ۱۳۷۳.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی